

prima instanță - (Judecătoria Centru mun. Chișinău) N. Mazur
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată "Eurodepozit",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Eurodepozit” împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, societatea cu răspundere limitată "Alsinor", societatea cu răspundere limitată "Exportator" cu privire la anularea deciziei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 prin care au fost respinse apelurile declarate de societatea cu răspundere limitată "Eurodepozit" și societatea cu răspundere limitată "Alsinor" și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 06 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2015 societatea cu răspundere limitată "Eurodepozit" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, societatea cu răspundere limitată "Alsinor", societatea cu răspundere limitată "Exportator" cu privire la anularea deciziei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a reiterat că este coproprietarul complexului imobiliar situat pe str. Melestiu 1 municipiul Chișinău, format din 10 construcții (nr. cadastral 0100104.178.01-07, 11-13) amplasate pe terenul aferent cu suprafața de 3,3098 ha (nr. cadastral 0100104178).

La fel a relatat că terenul aferent este deținut cu titlu de posesie și folosință, fiind utilizat în procesul tehnologic al construcțiilor private. Dreptul de folosință asupra terenului aferent a fost intabulat în Registrul bunurilor imobile la 14 decembrie 2011 în baza hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 08 aprilie 2010.

La 29 mai 2015 Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a radiat înscrierea

referitoare la dreptul de folosință al societății cu răspundere limitată ”Eurodepozit” asupra terenului cu suprafața de 3,3098 ha din str. Melestiu 1 municipiul Chișinău, nr. cadastral 0100104178, care a fost depistată la 03 iulie 2015.

Astfel, la 06 iulie 2015, societatea cu răspundere limitată ”Eurodepozit” a solicitat anularea deciziei Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău în baza căreia a fost radiată înscrierea privind dreptul de folosință asupra terenului cu suprafața de 3,3098 ha din str. Melestiu 1 municipiul Chișinău cu nr. cadastral 0100104178.

Prin răspunsul din 06 august 2015, cererea prealabilă a fost respinsă.

Consideră ilegală decizia pîrîtului din 29 mai 2015 privind radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrierii privind dreptul de folosință asupra terenului aferent complexului imobiliar din str. Melestiu 1 municipiul Chișinău.

Astfel, menționează că potrivit răspunsului la cererea prealabilă din 06 august 2015, radierea operată de pîrît la 29 mai 2015 a fost operată în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2012. Or, radierea dreptului de folosință a fost efectuată de pîrît în lipsa consimțămîntului societății cu răspundere limitată ”Eurodepozit”. Mai mult ca atît, acțiunile registratorului din 29 mai 2015 nu se încadrează nici în categoria acțiunilor pentru efectuarea cărora nu este necesar consimțămîntul titularului de drept.

La fel, susține că decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2012 la care face referire pîrîtul în calitate de temei al acțiunilor sale, nu poate fi asimilată unei hotărîri judecătorești irevocabile a instanței de judecată privind radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile. Or, prin decizia menționată s-a dispus casarea hotărîrii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 08 aprilie 2010 (în temeiul căreia a fost intabulat dreptul de folosință) și rejudecarea cauzei.

Susține că decizia din 29 mai 2015 este ilegală, fiind emisă cu încălcarea legii și contrar procedurii stabilite.

Solicită anularea deciziei Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău din 29 mai 2015 cu privire la radierea înscrierii privind dreptul de folosință al societății cu răspundere limitată ”Eurodepozit” asupra terenului cu suprafața de 3,3098 ha din str. Melestiu 1 municipiul Chișinău cu nr. cadastral 0100104178.

Ulterior, la 25 aprilie 2016, societatea cu răspundere limitată ”Eurodepozit” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd recunoașterea ca fiind ilegală și anularea deciziei Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău din 29 mai 2015 cu privire la radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrierii privind dreptul de folosință al societății cu răspundere limitată ”Eurodepozit” asupra terenului cu suprafața de 3,3098 ha din str. Melestiu 1 municipiul Chișinău cu nr. cadastral 0100104178 (f.d. 126 Vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 06 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Eurodepozit” a fost respinsă (f.d. 169-176 Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de societatea cu răspundere limitată ”Eurodepozit” și societatea cu răspundere limitată ”Alsinor” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 06 septembrie 2016 (f.d. 30-46 Vol. II).

La 02 mai 2017, societatea cu răspundere limitată ”Eurodepozit” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre

rejudecare în prima instanță.

Recurentul societatea cu răspundere limitată "Eurodepozit", în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

De asemenea, a menționat că decizia Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău din 29 mai 2015 a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite de art. 12 al. (8) al Legii cadastrului bunurilor imobile, în coroborare cu prevederile pct. 70 al (Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor aprobată de Agenția Relații Funciare și Cadastru la 22 iunie 2005).

La fel a relatat că cererea cu privire la radierea înscrierii privind dreptul de folosință al societății cu răspundere limitată "Eurodepozit" a fost depusă de o persoană care nu și-a probat interesul de a o depune. O altă încălcare o constituie admiterea cererii și efectuarea rectificării.

Totodată, recurentul susține că decizia Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău din 29 mai 2015 a fost emisă cu încălcarea dreptului fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova, constituind o ingerință asupra dreptului de proprietate al societății cu răspundere limitată "Eurodepozit" asupra construcțiilor private din str. Melestiu 1, în special al construcției cu nr. cadastral 0100104178, care a fost exclusă din componența complexului imobiliar din str. Melestiu 1, fiind izolată de restul edificiilor în rezultatul diminuării suprafeței terenului aferent de la 3,3098 ha până la 2,327 ha.

Menționează recurentul, deși au stabilit că terenul vizat în decizia din 29 mai 2015 constituia proprietate de stat, totuși instanțele nu au aplicat normele care garantează protecția acesteia, or, decizia menționată fiind ilegală în fond, lezează dreptul de proprietate al statului asupra terenului din str. Melestiu 1, deoarece prin radierea operată la data de 29 mai 2015, datele din Registrul bunurilor imobile privind suprafața terenului respectiv au fost modificate, fiind prejudiciate interesele titularului de drept – statul Republica Moldova.

De asemenea, recurentul invocă faptul că în motivarea hotărârii, prima instanță a aplicat prevederile art. art. 26, 28, 29 ale Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, care reglementează procedura înregistrării drepturilor, temeiul înregistrării dreptului, exigențe față de documentele prezentate pentru înregistrarea drepturilor. Instanța de apel a comis aceiași eroare, preluând cadrul legal aplicabil speței de la prima instanță, fără a lua în considerație argumentele prezentate. Or, prevederile legale menționate nu au incidență asupra speței, întrucât prin decizia din 29 mai 2015, intimatul a dispus rectificarea datelor din registrul bunurilor imobile prin radierea dreptului de folosință al societății cu răspundere limitată "Eurodepozit" asupra terenului cu nr. cadastral 0100104178.

Astfel, normele aplicate de instanță la verificarea legalității unui act administrativ au ca obiect procedura de înregistrare a drepturilor, deși prin decizia din 29 mai 2015 nu a fost înregistrat nici un drept, ci a fost radiat, adică a fost operată o procedură total opusă.

Consideră că această încălcare a normelor de drept material constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel au soluționat problema drepturilor unei persoane neantrenate în proces și anume – statul Republica Moldova, iar prima instanță nu a considerat oportună atragerea ultimului în proces, dispunînd atragerea în proces de partea pîrîtului a Consiliului

municipal Chișinău, a cărui drept de proprietate a survenit abia la 04 iunie 2015, adică ulterior adoptării deciziei contestate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 09 februarie 2017.

Copia deciziei instanței de apel a fost expediată părților la 24 februarie 2017 (f.d.47 Vol. II), iar la 06 martie 2017 a fost recepționată de recurent (f.d. 59 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 02 mai 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Eurodepozit" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Eurodepozit" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari